

Indices librorum.

Reuerendi Fratris Baptiste Mantuani Carmelite
Theologi ad Carolū Antoniū Fantuciū patricium
Bononiensem. *Isagoges ad patientiam Liber pri-*
mus. et Capitulum primum

De morbi cognitione	ca. ij.
De duplici morbo hoīs	ca. iij.
De differentijs quibusdā humanorū defectuū	ca. iij.
Quid sit morbus corporis ⁊ aīę	ca. v.
Cur tanta diligētia in curādis corporū morbis	ca. vi.
De morborū spūalium origine	ca. vij.
De animi pturbationibus	ca. viij.
Unde secuta sit rebellio appetitus	ca. ix.
De varijs hoīm dispositionib⁹ ad peccandū	ca. x.
Unde tanta in hoīb⁹ diuersitas	ca. xi.
De vi appetitus	ca. xij.
Quomodo appetitus ligetur	ca. xij.
Quid valeat habitus	ca. xiiij.
Quod paucorū est appetitū supare	ca. xv.
Quod motui coeloz assimilatur motus appetitus	ca. xvi.
Quod duplici hoīs naturē duo spūs pfecti sunt	ca. xvij.
Quod miseri sunt qui peccant	ca. xvij.
De tribus stulticię gradibus	ca. xix.
Quod terrena voluptas breui dilabitur .argumentum ab imperato-	ca. xx.
rum exemplis	ca. xx.
Testimonia ex sacra scriptura idem probantia	ca. xxi.
De hoīs excellentia	ca. xxij.
Quē sit summa hoīs miseria	ca. xxij.
De delectatiōe. ⁊ an sit peccatū	ca. xxiiij.
Redargutio quorundā theologoz de delectatiōe loquētū	ca. xxv.
Quid sit virt⁹. ⁊ vitiū. ⁊ in quo sita sint	ca. xxvi.
De qb⁹ deinceps agendū. ⁊ quantū valeat ex arte certare	ca. xxvij.
Quē sunt arma spūalia hoī cū diabolo pugnaturō	ca. xxvij.
Quo fine sanitas querenda est	ca. xxix.
Quomodo querenda est sanitas	ca. xxx.
De patientia	ca. xxxi.
De gradibus patientiē	ca. xxxij.

**Reuerēdi Fratris Baptiste Mātuanī Carmelitę
Flagoges ad patientiā Liber Secundus.**

Quod patientiavia est scōz ad cœlum	Capitulū primū
Rationes philosophoz cur corp ^o humanū sc̄m sit fragile	ca. ij.
De quattuor corporis humoribus.	ca. iij.
Quomodo p̄plexiones distribuant̄ a deo	ca. iiii.
De anime libertate	ca. v.
An distributio p̄plexionū procedat a forma vl̄a casu. 7 q̄ Aristoteles fortunam male descripsit	ca. vi.
In q̄ p̄sistat felicitas ī hac vita p̄tra peripateticos 7 stoycos.	ca. vii.
De synteresi. ratione. et p̄scientia	ca. viii.
Qd̄ sine dei custodia frustra laborat humana prudētia	ca. ix.
Cur bonis mala eueniāt philosophoz opinio	ca. x.
Sex causę flagelloz nostrorum	ca. xi.
Secunda causa flagellozum	ca. xij.
Tercia causa flagellozum	ca. xiiij.
Quarta causa flagellozum	ca. xiiij.
Quinta causa flagellozum	ca. xv.
Sexta causa flagellozum	ca. xvi.
Qd̄ p̄t̄ q̄ bonū viz facit. incrementū accipit ab aduersis	ca. xvij.
Qd̄ p̄speritas sit inimica p̄tuti cū declaratiōe dextre 7 sinistre p̄tis in cœlo p̄ Aristotele p̄tra pythagoram	ca. xvij.
Qd̄ aduersitas tollit mortis metū	ca. xix.
Qd̄ aduersitas facit seipsum cognoscere	ca. xx.
Qd̄ aduersitas fert auxilium virtuti	ca. xxi.
De vitanda nemesi. 7 qd̄ sit sc̄m Aristotelē	ca. xxij.
De generibus filiationis: cū declaratiōe dicti euāgelici: dedit eis potestatem filios dei fieri	ca. xxij.
Quod donorum dei consideratio iuuat patientiam. cum p̄mendatiōe familie bentiuoloruz	ca. xxiiij.
Qd̄ alienaz calamitatū ai aduersio ad patiaz plimū faciat	ca. xxv.
Amicorum obsequia. 7 religiosorum orationes 7 cōsilia patientię sunt adminicula	ca. xxvi.
De Carmelitarum antiquissima origine	ca. xxvij.
Testimoniū ex Plinio qd̄ natura hūana sit erūnosa	ca. xxviiij.
Ratio multiplicādoz morboz ac vitioz	ca. xxix.
De morbis humani corporis	ca. xxx.
De quibusdā alijs humani generis infortunijs	ca. xxxi.

Quod homo naturaliter erunofus fit testimoniū ex Plinio	ca. xxxij
Quod nō est reprehensibilis auroz. ex multa auroz z maxime gentiliū citat tione. z cur hō nudus nascatur	ca. xxxij.
Cur deus floccipēdat corp ⁹ z rationes naturales	ca. xxxiiij
Tota natura nō consistit in aīa	ca. xxxv
Quę sunt mortis cause: ptra phōs z mathematicos	ce. xxxvi
Causa breuis vitę z mortis Et de annis antiqz patrū	ca. xxxvij
De annis hoīm ante diluuiū. ptra Pliniū	ca. xxxviiij
Vitam humanam non esse breuiatam	ca. xxxix.
Aegritudo pferuat a multis flagitijs	ca. xl.
Ex aduersitatibus nascit iucūditas spiritualis	ca. xli.
Debit esse naturaz varietas ad ostēdendā dei sapiam	ca. xliij
Mūdus est qđdam spectaculū nobis a deo exhibitū quo inuitamur ad patiēter ferendas oēs aduersitates	ca. xliij
Comparatione rez naturalīū pbat meliorē esse vitā sanctā cum aduersis; qz vitam felicem cum vitijs	ca. xliiij
Tolerātia aduersitatū facit breuiorē transitū ad paradisu	ca. xlv.
Reuerēdi Fratris Baptiste Mantuani Carmelite Theologi Sagogę ad patientiā. Liber Tertius	
Quattuor stutes plurimū valere ad tolerantia	Ca. pmū
De fidei fundamento z natura	ca. ij
Quod fides p aureum virgilij ramū figurat. z qđdam de natura prophe tię enarrata	ca. iij.
Fides est principiū in eunde cū deo amicicie	ca. iiij.
De fidei pgenie spe z caritate	ca. v.
Quod potius dicenda ē spes in caritatē trāsire qz in rem	ca. vi.
De noibus eorum qui a fide deficiūt	ca. viij.
De causis fidei	ca. viij
De vi z natura miraculoz	ca. ix
De errore Auicennę et aliozum qui dicunt omnia miracula fieri na turaliter.	ca. x.
An sit vbiqz Christi lex pmulgata	ca. xi.
Religionē Christianā nō esse a stellis: vt erzant astrologi: sed esse breuis simā ad coelū viam a deo inuētā z traditā	ca. xij.
De Georgio Nouariensi Bononię cōbusto: cum quibusdā disputatio nibus de fide christiana	ca. xiiij
De spe et charitate.	ca. xiiij
De longanimitate	ca. xv.

Anacephaleosis dictorum. et quod non recte dicitur a theologis: voluntas antecedens et consequens in deo	ca. xvi
Quod et quare deus odio habebat ociosos	ca. xvii
De quattuor nouissimis. et primo de morte: cum declaratione dicti Em- pedoclis de lite et amicitia	ca. xviii
An mors corporis sit naturalis	ca. xix.
Opinionum varietas de morte	ca. xx.
De multiplici genere mortis corporalis. et non esse tempus merendi post mortem	ca. xxi
De multiplici genere mortis spiritualis: cum excusatione Platonis	ca. xxii.
De loco damnatorum: qui dicitur infernus	ca. xxiii
Opinio antiquorum gentilium de inferno	ca. xxiiii
Ratione naturali persuadet omnem immundiciam esse apud inferos	ca. xxv.
De beatitudine celestis paradisi. et primo quantum attinet ad partem intellectivam	ca. xxvi
De beatitudine partem sensitivam	ca. xxvii
Quod naturaliter Virtus est honoranda. probatur ex consuetudinibus antiquorum	ca. xxviii:
De iudicio. et quod astronomi et doctores etiam catholici qui tempus iudicij pre- dixerunt manifeste delusi sunt	ca. xxix.
futurum esse diem iudicij	ca. xxx
De Helia prece carmelitarum ante diem iudicij permittendo	ca. xxxi.
De sacra scriptura. et primo cur sit a deo suadibilis	ca. xxxii
Contra philosophos dicentes credere nos scripturam sacram propter con- suetudinem	ca. xxxiii.
De multiplici sensu sacre scripture	ca. xxxiiii
Quod et cur scriptura sacra arce comparatur	ca. xxxv
De sanctorum mutatione	ca. xxxvi:
De assidua dei deprecatione	ca. xxxvii

¶ Finis huius Tabule.

recte dicitur a theologia
ociosus
o de morte: cum dicitur

poralis: non esse temp

ti excusatiōe Platō
fermus

mo
ndiciā esse apud iude
rimo quantum an

ocanda, probatur nō

es etiā catholicis q

iudiciū p̄mittendo
o suadibilis

re nos scripture s̄q

ratur

Tabule.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. A circular stain is visible in the upper right quadrant.]